

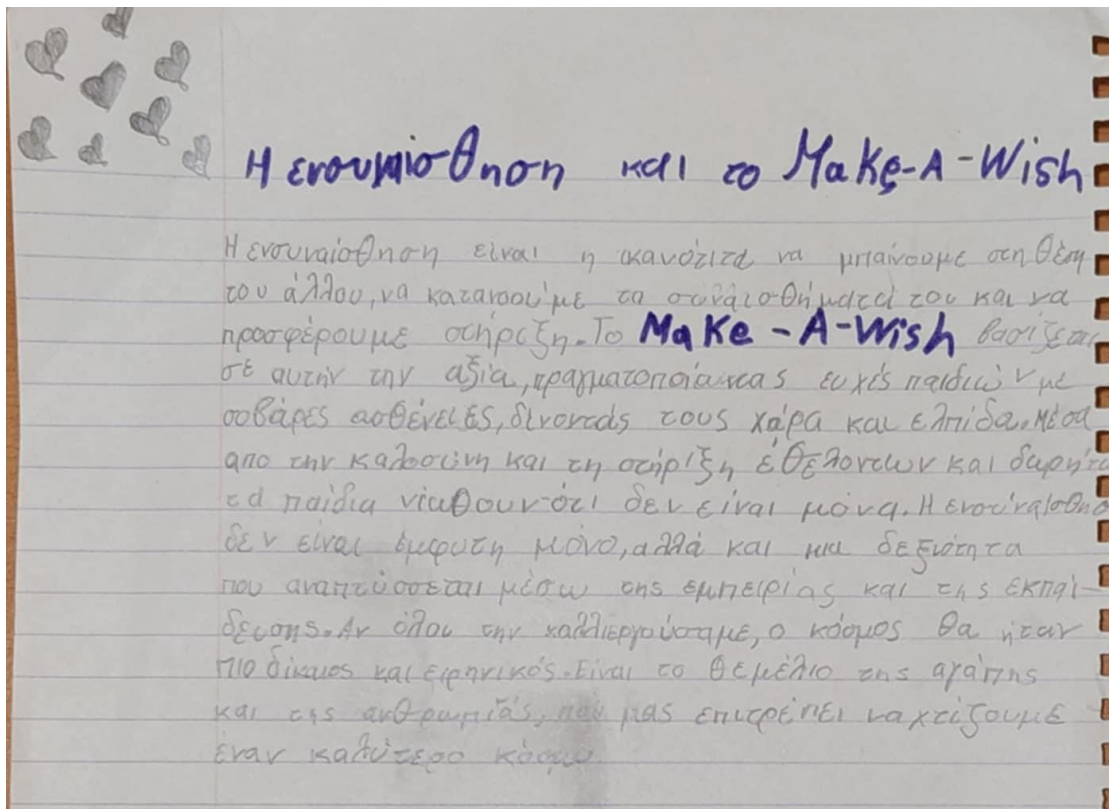
Κατηγορίες Διαγωνισμού

- ★ Τραγούδι
- ★ Δημιουργική κατασκευή
- ★ Δημιουργική γραφή – δοκίμιο
- ★ Σχεδίασε το Αστέρι σου



Φροντιστήριο - Ομάδα - Άλλο

SINOU LANGAUGE SCHOOL



ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΤΕΧΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εργαστήριο Τέχνης Θεσσαλονίκης

Και εκεί που λες στον κόσμο πως

Χάθηκε η Ελπίδα

Στο τέλος του δρόμου

Λάμπει ένα αστέρι... μια μικρή κουκίδα

Που όσο το πλησιάζεις

Το φως δυναμώνει

Να μην νιώθουν οι άνθρωποι

Πως στα δύσκολα είναι μόνοι

Γεμίζουν χαρά... διάδρομοι

Και "άσπρα δωμάτια"

Φεύγουν για λίγο

Από τα μάτια τα δάκρυα

Χεράκια τρυπημένα

από τις τόσες βελόνες

απλώνουν αγκαλιάζουν

νεράιδες... γοργόνες

Μανούλες που στάζουν αγάπη

Βαδίζουν στο πλάι το σκληρό μονοπάτι

Και εκεί που γεμίζει η ψυχή απελπισία

Το αστέρι χαρίζει χαρά και ευτυχία

Της λένε σήκω και πάμε μαζί

Να κάνουμε πραγματικότητα

Του παιδιού σου την Ευχή

Αν θέλει να πάει

Να δει την Αυστρία...

Αν θέλει μπάνιο σε μαγική παραλία

Αν θέλει από κοντά την Βίση να δει

Αν θέλει με το έλκηθρο του Αι Βασίλη

Να πετάξει στην Γη

Με το περιπολικό της Αστυνομίας

Να κάνει μια βόλτα

Της πυροσβεστικής την σειρήνα

Να ανάψει τα φώτα

Έλα και πάμε θα βρούμε τον τρόπο

Να δώσουμε χαρά

Και ας έχει πολύ κόπο

Αξίζει νομίζω όλοι μαζί

Να γίνουμε αλυσίδα για κάθε παιδί

Να κάνουμε τα όνειρα να γίνονται αλήθεια

Δεν υπάρχουν νεράιδες μόνο στα παραμύθια!

Φροντιστήριο - Ομάδα - Άλλο

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ομάδα: Εργαστήρι Τεχνών και Πολιτισμού

Η δύναμη της προσφοράς

Πολλές φορές, η χαρά μένει στιγμιαία. Ωστόσο, όταν πρόκειται για αναμνήσεις που βρίσκονται βαθιά ριζωμένες στην καρδιά μας, όπως ο εθελοντισμός, μοιράζονται και παραμένουν. Η μεγαλύτερη ηθική ικανοποίηση έρχεται όταν βλέπουμε τον άλλον να νιώθει χαρά, ξέροντας πως εμείς τον κάναμε να νιώθει έτσι. Ξέροντας πως εμείς δώσαμε ένα κομμάτι του εαυτού ή του χρόνου μας, για να νιώθει εκείνος έτσι.

Το πιο σπουδαίο βήμα στην προσφορά είναι να βλέπουμε με τα ίδια μας τα μάτια, την αντίδραση του δέκτη. Το χαμόγελο ενός μικρού παιδιού, τη λάμψη στα σκουρόχρωμα μάτια ενός ηλικιωμένου, την αύξηση της ελπίδας στην καρδιά ενός ανάπηρου ατόμου. Όλα αυτά αποτελούν την χαρά που νιώθει ένας εθελοντής, την χαρά που δεν φαίνεται επιφανειακά. Μόνο αν έχουμε βιώσει μία αντίστοιχη εμπειρία, μπορούμε να την νιώσουμε.

Η μοναξιά του δέκτη βρίσκει φίλους, παύει να είναι μόνη. Δεν ονομάζεται μοναξιά πλέον, αλλά μια δεύτερη οικογένεια, η οποία δημιουργείται μέσα από τις σχέσεις, την επικοινωνία, τις ανταλλαγές δώρων, συναισθημάτων, μα κυρίως, τον εθελοντισμό. Ο δέκτης κερδίζει ενθάρρυνση, βλέποντας την ευκολία του προβλήματος μέσω της βοήθειας ενός δεύτερου χεριού. Έτσι, αισθάνεται ασφάλεια, αντιλαμβάνεται ότι πάντα θα υπάρχει κάποιος που θα νοιάζεται, ακόμα και αν πρόκειται για ένα πρόσωπο που δεν του είναι οικείο.

Μέσω του εθελοντισμού, ο εθελοντής κατανοεί τον πραγματικό κόσμο. Συναντά την ευγνωμοσύνη, βλέποντας ότι μερικοί μπορεί να έχουν χειρότερες συνθήκες ζωής και να είναι πιο χαρούμενοι από οποιονδήποτε άλλον. Με την προσφορά, μειώνεται το αίσθημα της κατάθλιψης και του άγχους, ενώ πολλαπλασιάζεται αυτό της ολοκλήρωσης.

Συνοπτικά, ο εθελοντισμός είναι το κλειδί της βελτίωσης των ανθρώπινων σχέσεων, του αυθορμητισμού και της αλληλεγγύης. Είναι ο ορισμός της ανθρωπιάς, της υπευθυνότητας, της επικοινωνίας, της ενσυναίσθησης και της χαράς. Περιλαμβάνει περισσότερη ομορφιά όταν εφαρμόζεται συλλογικά. Ωστόσο η δράση και η συνέπεια του είναι πάντα ενδυναμωτικές.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΠΡΟΤΥΠΟ Μ.Ε.

Ένα τραγούδι

Ένα συναισθήμα που λυπάται
και έπετα από κροχή νικά...
Χαίτι στον αέρα που πετάει
σαν ένα μπαλόνι, σαν ολόλευκα φτερά
Ένα χαμόγελο κρυφό, καλυμμένο μέσα στα χέρια
κι ένα παράξενο λαμπερό αστέρι ψηλά στον ουρανό
Μια στιχμή, για ένα λεπτό μια ελπίδα
έχινε φωτοβολίδα ο ουρανός...
Χαίτε όνειρο τη νύχτα
μα ευχή σε χρυσή κλωστή...
Μια αγκαλιά που κάπου υπάρχει
η ψυχή στο δρόμο από παραθυρο κοιτάει
και τραγουδι δίκοψυθουρί ξεί
που στα μάτια όλο θέμ να κρατηθεί...

αγ
?